

Grup Balear d'Ornitologia
i Defensa de la Naturalesa

DOCUMENT DE PROPOSTES PER A LES FORMACIONS POLÍTIQUES

Eleccions Autonòmiques de 2011

Les propostes ecologistes per a les eleccions autonòmiques de 2011

Les eleccions del proper mes de maig es presenten en el marc del repte més gran de la societat en els darrers temps: la crisi econòmica, la crisi financera i la crisi ecològica i de valors han marcat les polítiques impulsades des de la nostra comunitat autònoma especialment en aquests darrers dos anys, i sota el discurs de la necessitat de reactivar l'economia, s'han impulsat mesures que no han donat prioritat al medi ambient i que han oblidat el repte de les limitacions que ens imposa l'adaptació a un futur marcat per un canvi climàtic ja inevitable i que condicionarà el destí de les nostres illes. La crisi, a més, s'entrecreu amb la corrupció, amb la qual cosa augmenta la desconfiança de la societat en la classe política. Malauradament, l'horitzó temporal de la cita amb les urnes és el que marca l'abast de les responsabilitats polítiques en temes crucials com aquest, i massa sovint, per aquesta limitació temporal, es cau en l'impuls de mesures que no són més que el resultat de les mateixes receptes que ens han duit al fracàs.

Per tot això, ara és un moment decisiu, en què cal donar la importància i la transcendència que mereixen a les qüestions ambientals en el marc de les diferents iniciatives programàtiques dels partits que concorrin a les properes eleccions. Perquè ens hi jugam massa, perquè no es pot continuar amb les polítiques que ens han abocat a un carreró que sembla sense sortida per als pensaments convencionals, però que en té una de clara i única: assumir la responsabilitat i el repte d'un canvi de 180º en la direcció de les polítiques que determinaran el nostre futur i el del nostre territori, en un món global que ha d'encarar globalment també aquesta gran oportunitat que representa la crisi en què el món occidental sencer es troba immersa. El camí és clar, i les conseqüències de continuar amb les mateixes polítiques que s'han fet fins ara, també. I igualment tenim clar que, malgrat tot, els interessos econòmics i l'especulació financera determinen encara les polítiques dels governs tant de dretes com d'esquerres.

La contenció del creixement, la conservació de la nostra biodiversitat, el consum racional de recursos naturals, la sobirania com a objectiu central i la sensibilització vers el repte i l'oportunitat que vivim de canviar de rumb han de ser, per tant, temes cabdals en el debat i en les línies programàtiques dels partits de les nostres illes. I això és el que pretenem amb les propostes que tot seguit enumeram:

- ECONOMIA:
 - L'IMPULS DEL SECTOR AGRARI COM A EIX ESTRATÈGIC
 - LA NECESSITAT DE LA RECONVERSIÓ DEL MODEL TURÍSTIC.
 - LA CONSTRUCCIÓ COM UN SECTOR MÉS EN UN MODEL ECONÒMIC DIVERSIFICAT
 - PER LA PRODUCCIÓ LOCAL
 - L'IMPULS DE LA FISCALITAT ECOLÒGICA I LA RECONVERSIÓ FISCAL MUNICIPAL
 - PELS MODELS PÚBLICS DE GESTIÓ DELS SERVEIS (aigua, residus, transport, educació, sanitat,...)

- RECURSOS
 - AIGUA: PER UNA GESTIÓ INTEGRAL DE L'AIGUA
 - ENERGIA: EL REpte D'UN NOU ESCENARI ENERGÈTIC A LES ILLES BALEARS
 - CANVI CLIMÀTIC: LA NECESSITAT D'ASSUMIR EL COMPROMÍS MÉS ENLLÀ DEL DISCURS
 - RESIDUS URBANS: UN NOU PLA PER TANCAR LA INCINERADORA I PRIORITZAR LA REDUCCIÓ, EL RECICLATGE I EL COMPOSTATGE

- ORDENACIÓ DEL TERRITORI I URBANISME
 - LA NECESSITAT DE LA LLEI DEL SÒL
 - PER LA RECONVERSIÓ SENSE CREIXEMENT
 - PER A UN URBANISME QUE PROMOGUI LA PROXIMITAT

- INFRASTRUCTURES I TRANSPORT
 - CARRETERES: LA NECESSITAT DE REPLANTEJAR EL MODEL VIARI ILLENC AL MARGE DELS PROJECTES DE MILLORES PUNTUALS
 - PER UN MODEL DE MOBILITAT INTEGRAL A TOTA LA ILLA QUE PRIORITZI EL TRANSPORT PÚBLIC

- CONSERVACIÓ DE LA NATURALES A
 - RECUPERAR ELS ESPAIS NATURALS DESPROTEGITS, AMPLIAR LA XARXA I MILLORAR LA GESTIÓ
 - TURISME NATURALÍSTIC
 - RECUPERACIÓ I GESTIÓ FORESTAL
 - CAÇA I PESTA
 - ESPÈCIES EXÒTIQUES

- PER UNA DEMOCRÀCIA DE QUALITAT:
 - RIGOR POLÍTIC I COMPROMÍS MÉS ENLLÀ DEL PERÍODE LEGISLATIU
 - COMBATRE LA CORRUPCIÓ: PER LA DIGNIFICACIÓ DE LA POLÍTICA
 - EDUCACIÓ AMBIENTAL, INFORMACIÓ SOBRE MEDI AMBIENT I PARTICIPACIÓ CIUTADANA

ECONOMIA:**L'IMPULS DEL SECTOR AGRARI COM A EIX ESTRATÈGIC I PER LA PRODUCCIÓ LOCAL.**

La sobirania alimentària ha de ser un dels eixos estratègics de govern per tal de fer front a les amenaces dels mercats globals, als reptes ambientals i a la fragilitat i vulnerabilitat del nostre sector primari. Cal potenciar el consum de proximitat i la qualitat dels nostres productes impulsant la producció agrària i ramadera ecològiques, respectuosa amb la terra i l'entorn i lluny de les produccions intensives que han enverinat el nostre sòl.

- ⤴ Cal enfortir els processos de producció local de l'agricultura i la ramaderia per a la transició agroecològica, contribuint a la sobirania, la seguretat alimentària, la millora de la feina i la renda de les famílies agricultores i ramaders.
- ⤴ Cal impulsar el jovent cap a l'activitat agroecològica contribuint a la millora de la qualitat de vida al camp des de totes les dimensions: política, social i ambiental.
- ⤴ Cal garantir la participació efectiva en els espais locals i regionals de discussió i elaboració de polítiques públiques per a l'agricultura i la ramaderia.
- ⤴ Cal que es faci evident la visibilitat del compromís institucional en l'enfortiment del sector primari.
- ⤴ Cal donar compliment als compromisos parlamentaris que l'any 2007 varen donar lloc a la declaració de les Illes Balears Zona Lliure de cultius Transgènics.

LA NECESSITAT DE LA RECONVERSIÓ DEL MODEL TURÍSTIC.

El nostre sector turístic s'ha de reconvertir sense implicar creixement i posant en valor allò que realment ens diferencien de la resta de destinacions, per oferir un producte diferenciat, de qualitat i que representi la millor garantia per la protecció del nostre entorn.

Cal fonamentar l'activitat turística sobre els següents eixos:

- ⤴ **Complementarietat.** El turisme pot contribuir a potenciar d'altres sectors d'activitat econòmica, especialment a l'àmbit local per tal de promoure la diversitat i la proximitat del proveïment d'insums. Particularment, pel que fa a les activitats agroramaderes i industrials, i a l'abastament energètic, hídric, alimentari, de materials per a la construcció, etc.
- ⤴ **Diversificació.** S'han de potenciar els valors naturals, culturals i paisatgístics com a generadors d'un tipus de turisme que promou la conservació, té un impacte ambiental baix i propicia la participació activa de la població local.
- ⤴ **Territori.** L'activitat turística no ha de suposar l'artificialització de més territori. S'ha de combatre la seva competència pel sòl, especialment a les zones d'alt interès agrari. La ruralia s'ha de protegir front de l'ús residencial i turístic –que promou la conversió de tota edificació per aquest ús o l'ubicació de noves instal·lacions recreatives com son els camps de golf–, perquè en privatitza l'ús i la detrau dels seus usos vocacionals agroramaders i forestals.
- ⤴ **Social.** Els beneficis generats pel turisme han de revertir en part en benefici de la majoria de la població, amb la seva redistribució mitjançant la fiscalitat i la hisenda públiques, gravant l'acumulació de riquesa amb fiscalitat progressiva.

- ⤴ **Públic.** El turisme ha de servir per a potenciar i defensar el que és públic, particularment l'ús del territori i l'activitat de les administracions públiques.
- ⤴ **Reglamentació i disciplina.** Ha de prevaldre el respecte i la igualtat en l'aplicació i el compliment de la reglamentació pública; amb l'aplicació de la disciplina i l'eliminació de totes les excepcions que discriminin favorablement al sector turístic. Per exemple pel que fa al compliment de la normativa urbanística i a les autoritzacions d'activitat.
- ⤴ **Compromís a l'administració pública.** S'evidencia la necessitat de marcs regulatoris i del seu compliment amb un major compromís de les institucions públiques per a legislar, planificar, executar i fer complir l'ordenament.
- ⤴ **Responsabilitat internacional.** L'empresariat turístic identificat amb les Illes Balears s'ha de comprometre a complir aquesta mateixa normativa tant a les Illes Balears com allà on realitzi la seva activitat, sigui on sigui del món. Més enllà de la voluntarietat, es promourà l'enfortiment democràtic –amb l'intercanvi d'informació i suport institucional públic– amb els territoris allà on s'ha estès la influència de l'empresariat balear.

LA CONSTRUCCIÓ COM UN SECTOR MÉS EN UN MODEL ECONÒMIC DIVERSIFICAT

Cal impulsar el teixit productiu de Mallorca més enllà del turisme i de la construcció. Necessitam un equilibri dins de la diversitat de sectors que, conjuntament, han de sostenir una economia sòlida. Això és, un equilibri entre el sector serveis, el primari i l'industrial, extensiu també al model social.

L'IMPULS DE LA FISCALITAT ECOLÒGICA I LA RECONVERSIÓ FISCAL MUNICIPAL

Cal ampliar les figures i la recaptació del nostre sistema d'incentius i impulsar la fiscalitat ecològica, tenint en compte les crisis energètica, agrícola-alimentària i de matèries primeres mundials i les terribles perspectives de canvi global i pèrdua de biodiversitat.

La fiscalitat ecològica consisteix a gravar per la contaminació, l'esgotament dels recursos naturals i altres efectes externs negatius sobre el medi ambient que produeixen empreses i persones al realitzar les seves activitats. La fiscalitat ecològica és doblement eficaç: permet recaptar fons públics i, a més, a causa de la lògica econòmica dels mercats, contribueix que els contaminadores redueixin els seus efectes negatius sobre el medi ambient. Les activitats amb impacte ambiental (com, per exemple, l'energia bruta) es fan menys competitives i les seves substitutives no contaminants (l'energia renovable) guanyen posicions.

Des del punt de vista municipal, es fa imprescindible una reconversió fiscal municipal que permeti superar la dependència respecte del sector immobiliari i que ha engreixat els municipis a partir de l'urbanisme agressiu, massa sovint al marge de la disciplina urbanística. Cal establir plans de sanejament financer que resolguin la compromesa situació de molts ajuntaments, i en aquest cas també, la fiscalitat ecològica a l'àmbit municipal, pot ser una oportunitat.

ELS MODELS PÚBLICS DE GESTIÓ DELS SERVEIS (aigua, residus, transport, educació, sanitat,...)

Amb la crisi econòmica i financera actual, la privatització de serveis apareix, més que mai, com una salvació per a la gestió de determinats serveis públics. Les polítiques privatitzadores dels serveis públics s'estan impulsant arreu independentment del color del govern de torn.

La doctrina neoliberal que sosté que la privatització de serveis millora la qualitat dels mateixos, és més eficient i té menys costos econòmics, és falsa. Per contra la privatització ha comportat en molts casos un encariment del servei, una disminució de la qualitat, una gran precarització dels llocs de treball vinculats a aquests serveis públics, un empitjorament de les condicions de treball per als treballadors i treballadores que els ocupen i un augment en l'opacitat de la gestió de els serveis públics, allunyant-la dels seus usuaris i propietaris que som tots els ciutadans. Per tant, cal recuperar progressivament la gestió dels serveis privatitzats per part de l'administració pública i renunciar a aquesta fórmula que en molts casos, esdevé una porta d'entrada de doblers per escometre inversions públiques que després són gestionades privadament en forma de concessió, externalització de serveis, convenis, etc.

RECURSOS

AIGUA: PER UNA GESTIÓ INTEGRAL DE L'AIGUA

Cal un enfocament integral de la gestió de l'aigua per utilitzar el millor recurs disponible en cada moment tenint en compte la superació actual dels límits de captació sostenible dels recursos convencionals i els problemes derivats de la seva sobreexplotació; integrant les aigües de pluja com a recurs i tenint en compte els requeriments en la millora dels processos de depuració necessaris per garantir tots les usos potencials de les aigües regenerades.

La dessalació s'ha de considerar com la darrera de les opcions, tant pel que fa a l'ús d'aigües dessalades per a usos consumptius com no consumptius, pels impactes que general el procés de dessalació i la instal·lació d'aquestes infraestructures al territori.

Tot això, prioritant una indispensable actuació efectiva envers la gestió de la demanda que es tractaria també com un recurs a integrar necessàriament, això és, la integració de polítiques efectives d'estalvi, i la necessària contenció del creixement urbanístic i turístic.

ENERGIA: EL REPTE D'UN NOU ESCENARI ENERGÈTIC A LES ILLES BALEARS

La realitat climàtica i les oportunitats que ofereixen les energies renovables ens aboquen a la necessitat de plantejar un nou futur energètic a les Illes Balears que ha de passar necessàriament per:

1. Una planificació progressiva de tancament dels grups de la central d'Es Murterar.
2. La substitució per gas natural a tot el parc de generació actual alimentat per gasoil i fuel.
3. Una planificació que aposti vertaderament per la implantació efectiva, amb criteris territorials, de les energies renovables.
4. Una aposta per la generació distribuïda basada en la cogeneració i la trigeneració, amb la integració de les fonts renovables i més properes als punts de consum.

Les Illes Balears requereixen l'impuls d'una Llei d'Energies Renovables que assegurí la implantació efectiva, i no purament testimonial, de les energies renovables. L'impuls i la promoció podrien venir de la mà de la recuperació de l'Agència d'Energia de les Illes Balears, que en pogués ser promotora d'acord amb els criteris tècnics pertinents i els acords imprescindibles amb els agents socials, lluny dels interessos purament empresarials i sense respondre a les lògiques de les economies d'escala o aglomeració.

CANVI CLIMÀTIC: LA NECESSITAT D'ASSUMIR EL COMPROMÍS MÉS ENLLÀ DEL DISCURS

El repte que representa el canvi climàtic i la necessitat d'actuar des de l'àmbit local i d'assumir compromisos reals més enllà del discurs i de les campanyes de sensibilització als ciutadans, implica la necessitat d'impulsar una llei de canvi climàtic a les Balears

Una llei implicaria disposar d'un marc legal transversal i d'obligat compliment per reduir de forma segura i planificada les emissions de gasos d'efecte hivernacle de les Illes Balears. La proposta de llei hauria de definir uns objectius concrets i anuals de reducció de les emissions, i garantir que l'esforç de reducció d'emissions es distribueixi transversalment entre els diferents sectors socials i econòmics responsables (transport, serveis, indústria, territori, residencial, institucional i transversal). L'acord per la implementació d'una llei de canvi climàtic permetria desvincular la lluita contra el canvi climàtic de qualsevol color polític, i garantir-ne la continuïtat i l'eficàcia a mig i llarg termini.

Una Llei de Canvi Climàtic a les Illes Balears és la única manera de garantir l'adopció de mesures efectives per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

RESIDUS URBANS: UN NOU PLA PER TANCAR LA INCINERADORA I PRIORITZAR LA REDUCCIÓ, EL RECICLATGE I EL COMPOSTATGE

El GOB va presentar a finals de 2010 el seu informe "Incineració màxima: l'ombra del negoci". Després de més de 10 anys des de la construcció de la primera incineradora, i amb els nous forns a punt d'inaugurar, després de l'evidència que en el camí del reciclatge encara queda molt per fer però també d'algunes exitoses iniciatives pioneres municipals per fer efectives mesures per al reciclatge, després de veure com es financia i de què viu el "negoci dels residus" a Mallorca, és l'hora de plantejar alternatives reals i factibles que han de començar per una modificació en profunditat del Pla Director Sectorial de Residus Sòlids Urbans i han d'acabar per la planificació del tancament progressiu de la incineradora de Son Reus.

L'evidència de la realitat és que mentre hi hagi gent que s'enriqueixi cremant fems, qualsevol iniciativa de reducció, reciclatge o reutilització quedarà seriosament compromesa i condemnada a ser, senzillament, una estratègia de "greenwashing" empresarial i polític.

Així, el GOB proposa:

- ▲ La modificació del Pla Director Sectorial de Residus Sòlids Urbans
- ▲ L'impuls normatiu i fiscal de la reducció de residus
- ▲ L'educació ambiental per davant de la publicitat.
- ▲ Implementació de recollides selectives integrals.
- ▲ El tancament de la planta incineradora

Totes aquestes propostes tenen un objectiu final bàsic en comú: el gir de les polítiques en matèria de gestió de residus que prioritzi l'interès públic, optimitzi la gestió dels doblers públics i prioritzi les polítiques necessàries per a la reducció de residus per tal de poder planificar el tancament de la incineradora de Son Reus a curt termini.

El GOB, juntament amb altres entitats que conformen la Plataforma per a la Reducció de Residus, han tractat específicament la problemàtica dels envasos. En aquest sentit, cal promoure un sistema més efectiu de recollida, reciclatge i el foment de la reutilització dels envasos. La solució són els SDDR (sistemes de depòsit, devolució i retorn). Un sistema avançat que ha demostrat la seva eficàcia en la recuperació dels envasos i que cal que cada municipi conegui i impulsi per a fer efectiva la seva implantació arreu de les Illes Balears.

ORDENACIÓ DEL TERRITORI I URBANISME

LA NECESSITAT DE LA LLEI DEL SÒL

En multitud d'ocasions, el GOB ha manifestat la necessitat d'impulsar la Llei del Sòl, com a marc normatiu únic de referència en tot allò que afecta el territori i l'urbanisme a la nostra comunitat autònoma. Alguns dels pilars bàsics per garantir la sostenibilitat futura del desenvolupament territorial i urbanístic a través d'aquesta norma haurien de ser:

1. Prohibir de l'ús de l'habitatge i d'ús d'interès general del sòl rústic

Hi ha dues possibilitats:

 - ⤴ Considerar l'ús d'habitatge com a prohibit o, en cas de casos, circumscrit als nuclis rurals. Aquesta possibilitat no exclou l'ús residencial (hotels, campings, ...) que també s'hauria de contenir
 - ⤴ Considerar l'ús com a condicionat a que les parcel·les que han d'acollir l'habitatge siguin constituïdes com a unitat registral independent abans d'una data determinada que podria ser la d'aprovació de la llei del sòl rústic (1997), les DOT (1999), el PTI corresponent (2003, 2004 o 2005) o la pròpia LOTU.
2. No classificar urbanitzable ni urbà consolidat. Ara que els PTI's ja fixen les hectàrees per a cada municipi i a més, assenyalen els llocs on pot anar aquest creixement per a cada municipi, no claudria que els plans municipals "classificassin sòl urbanitzable". I més, tenint en compte que les Àrees de Transició sembla que ja són totes, o quasi totes, propietat dels promotors. Per tant el sòl urbanitzable desapareixeria com el venim coneixent des de la primera llei del sòl de 1956.
3. Rebaixar la capacitat de càrrega urbanística: com, quan i quant?

COM: hi ha tres vies

 1. fixar índexs d'intensitat d'ús residencial i/o turístic que impliquin la rebaixa
 2. amb reclassificacions a rústic d'urbans (sí es pot fer) i d'urbanitzables
 3. amb requalificacions d'usos plurifamiliars a unifamiliars

QUAN: quatre possibilitats

1. d'ofici per part de la pròpia llei del sòl
2. en la primera revisió i/o modificació dels PTI's o de les DOT
3. en la primera revisió i/o modificació dels plans municipals
4. en qualsevol dels tres moments anterior però amb un règim transitori i subsidiari per part de la LOTU que asseguri la seva efectivitat mentre no arriben les revisions o modificacions puntuals esmentades.

QUANT: el més racional seria que els plans establissin un percentatge (10,20,30,40...%) del parc construït en aprovar-se la llei que els plans no haurien de permetre ultrapassar. Ara mateix els plans, de mitjana, permeten duplicar (100% de l'increment) el parc construït.

4. Impulsar la programació de l'atorgament de llicències d'obres (quotes)

Consideram imprescindible fixar la programació de noves llicències com a una obligació, via aquesta llei, fent-ho compatible amb el deure d'edificació regulat al títol VI del redactat.

5. Cal obligar a donar ús residencial al parc ja construït.

Consideram que aquesta llei ha d'obligar en el seu articulat, a la necessitat de donar ús residencial al parc ja construït. En aquest sentit i pel que fa a la gestió del parc d'habitatges, cal impulsar la sanció/fiscalització dels habitatges buits i la seva possible expropiació en no complir la funció social de la propietat privada tal i com estableix la pròpia Constitució Espanyola.

PER LA RECONVERSIÓ SENSE CREIXEMENT

La reconversió de les actuals zones urbanes ha de regir el sector de la construcció sense implicar creixement, sense més consum de territori.

Cal refermar el compromís polític per la contenció del creixement urbanístic, com la manera per posar remei d'arrel a la crisi econòmica i socioambiental.

PER A UN URBANISME QUE PROMOGUI LA PROXIMITAT

L'ordenació territorial ha de promoure la proximitat i la complementarietat dels usos del sòl.

INFRASTRUCTURES I TRANSPORT

PER UN MODEL DE MOBILITAT INTEGRAL A TOTA LA ILLA QUE PRIORITZI EL TRANSPORT PÚBLIC

- ▲ Donar suport al transport públic, amb la construcció de més infraestructures ferroviàries, carrils per a bicicletes i d'ús restringit als mitjans col·lectius i públics.
- ▲ No afavorir l'ús del cotxe per tal de desincentivar-lo.
- ▲ Redissenyar les ciutats i el territori per entorpir la circulació de cotxes, i apropar els usos del territori per exemple impossibilitant noves grans superfícies comercials.

PER UNA IMPLANTACIÓ RACIONAL DE NOVES INFRASTRUCTURES

S'ha de limitar l'engrandiment de les infraestructures, especialment de transports i d'abastament d'insums (electricitat, aigua, àrids...). En aquest sentit:

- ⤴ Cal impedir l'ampliació de l'aeroport i l'increment de la capacitat de transport de passatgers
- ⤴ Frenar la gran ampliació del port de Palma i obrir un debat sobre el futur d'aquesta infraestructura vinculada al turisme de creuers.
- ⤴ Cal promoure la reducció en el consum de recursos naturals i de materials, afavorint mesures d'eficiència, estalvi, reutilització i reciclatge.
- ⤴ Cal evitar i si escau, penalitzar, el malbaratament energètic, d'ús d'aigua i d'altres materials, amb tarifació progressiva i amb reglamentació que desincentivi els usos de tudadisa.
- ⤴ S'han d'implementar mesures de reducció en la generació de residus, i de reciclatge efectiu.
- ⤴ L'ús de materials –obres, maquinària, fungibles, etc.– s'ha de guiar per l'eficiència de la durabilitat, la reparació i la reutilització, per tal de combatre l'obsolescència programada.

CONSERVACIÓ DE LA NATURALESA

RECUPERAR ELS ESPAIS NATURALS DESPROTEGITS, AMPLIAR LA XARXA I MILLORAR LA GESTIÓ

La legislatura 2003-2007 va ser dramàtica per la protecció i conservació d'espais naturals, amb retallades importants en els àmbits de la Península de Llevant, Cala d'Hort o s'Albufera de Mallorca. Malauradament en la legislatura 2007-2011 no s'han recuperat aquests àmbits perduts, i no s'ha incrementat la superfície d'espais naturals protegits ni en un sol metre quadrat. D'altra banda, el funcionament en conjunt de la xarxa d'espais protegits és molt millorable. Per això proposam:

- ⤴ Preveure una dotació econòmica i personal suficient per abordar correctament les necessitats de gestió dels espais naturals protegits.
- ⤴ Impulsar decididament la planificació, agilitzant la redacció de plans d'ordenació i plans d'ús i gestió, i evitar per exemple que redactar el PORN d'Es Trenc-Salobrar de Campos ja es duguin prop de 5 anys, o que el Parc Natural de s'Albufera faci 9 anys que no disposa de PRUG vigent.
- ⤴ Ampliar la xarxa de Zones d'Especial Protecció per a les Aus amb aquells espais que són més importants per a la conservació d'espècies amenaçades o d'interès comunitari. Per al cas de Mallorca, cal incorporar entre d'altres Son Real, Maristany, el pla de Lanzell i la Marina de Lluçmajor.
- ⤴ Reincorporar Son Bosc al Parc Natural de s'Albufera de Mallorca.
- ⤴ Recuperar la superfície original del Parc Natural de la Península de Llevant.
- ⤴ Ampliar el Paratge Natural de la Serra de Tramuntana incorporant les àrees de Serra dels municipis de Calvià i Andratx, i dotant-lo d'una zona marina de protecció.
- ⤴ Declarar el Parc Natural d'Es Trenc-Salobrar de Campos.

TURISME NATURALÍSTIC

El turisme naturalístic (senderisme, ornitologia, etc) ha de ser considerat una prioritat en la política de promoció turística, pel seu caràcter de turisme respectuós amb el nostre patrimoni natural i de temporada baixa.

RECUPERACIÓ I GESTIÓ FORESTAL

Cal promoure la recuperació de les masses forestals cap a sistemes naturals estables, procurant corregir els desequilibris generats directa o indirectament per l'acció de l'home i evitant que aquesta gestió pugui ser a la vegada un impacte afegit. Aquestes són les mesures que el GOB proposa:

- ✦ Intensificar la incidència sobre las causes d'incendis forestals i treballar especialment la prevenció, per tal de reduir el seu nombre.
- ✦ Investigar a fons les causes de tots els incendis, i promoure el judici i la condemna dels responsables.
- ✦ Prohibir les pastures a les zones cremades fins que la vegetació s'hagi recuperat de forma suficient (15-20 anys). Prohibir la caça a zones cremades durant 5 anys.
- ✦ Establir les prioritats d'actuació per tal d'ubicar les reforestacions impulsades per empreses o entitats privades.
- ✦ Procurar que tant les mesures de prevenció d'incendis sobre el terreny com les actuacions de reforestació responguin a criteris de mínim impacte ambiental.
- ✦ Intensificar el control sobre la població assilvestrada de cabra, per tal d'aconseguir densitats que no condicionin negativament la recuperació forestal. Aprovar les disposicions administratives necessàries per possibilitar aquest control de forma efectiva.
- ✦ Cas que sigui necessari, recórrer només a sistemes de lluita biològica altament específics per al control d'espècies que generin danys importants a la coberta forestal. Descartar l'ús de productes no selectius, com el diflubenzurón.
- ✦ Promoció d'activitats econòmiques lligades a una gestió forestal sostenible.

CAÇA I PESCA

La caça i la pesca han de ser regulades de forma que la conservació dels recursos biològics que exploten estigui garantida, encara que això suposi restringir la seva pràctica, de forma més o manco important, especialment a determinades zones. Per això proposam:

- ✦ Implantar d'una vegada l'examen al caçador com a requisit obligatori per obtenir la llicència de caça, tal i com ja està disposat legalment. Aquesta mesura ha d'afectar a tots els caçadors (no només als que optin al permís per primera vegada).
- ✦ Incrementar els efectius de vigilància per possibilitar un major control d'aquesta activitat.
- ✦ Incrementar els esforços en la lluita contra l'ús il·legal de verí al medi natural. Perseguir decididament i promoure les accions legals pertinents contra els infractors.

- ⤴ Impulsar la creació de zones de reserva marina, per garantir tant la conservació de determinades àrees com el manteniment de les poblacions objecte de pesca. La creació d'una zona marina protegida annexa a la Serra de Tramuntana de Mallorca ha de ser una prioritat.
- ⤴ Prohibir la caça submarina a totes les reserves marines.
- ⤴ Prohibir l'arrossegament a totes les àrees marines protegides.
- ⤴ Augmentar la vigilància pesquera per millorar el compliment de la legalitat.

ESPÈCIES EXÒTIQUES

Cal implantar sistemes d'identificació individual en tots els exemplars d'espècies silvestres en els quals sigui tècnicament possible fer-ho, i cal establir legalment la responsabilitat econòmica del propietari en cas que l'animal escapi i generi danys o hagi de ser capturat.

Cal limitar la comercialització d'espècies de flora i fauna potencialment invasores.

PER UNA DEMOCRÀCIA DE QUALITAT

RIGOR POLÍTIC I COMPROMÍS MÉS ENLLÀ DEL PERÍODE LEGISLATIU

Cal rigor i coherència entre el discurs i l'acció. Massa sovint existeix un abisme entre el que es diu, i el que es fa, fins al punt d'establir estratègies de comunicació per "convèncer" al ciutadà de les mesures aplicades allunyades del discurs inicial. Per altra banda, cal que la classe política assumeixi que les conseqüències de les accions i decisions que prenen avui, van més enllà del períodes electorals i de les cites amb les urnes cada quatre anys. Els reptes actuals requereixen maduresa i perspectiva a llarg termini per tal de garantir la millor solució per a les generacions futures.

COMBATRE LA CORRUPCIÓ: PER LA DIGNIFICACIÓ DE LA POLÍTICA

Ara més que mai, resulta imprescindible prendre mesures per combatre la corrupció política. Algunes garanties mínimes són:

- ⤴ Més controls administratius. Per part del Consell i del Govern s'han de seguir de prop els acords municipals, especialment els urbanístics.
- ⤴ Controls polítics. Els partits polítics no han d'espera que actui la justícia per prendre mesures clares i contundents.
- ⤴ Participació ciutadana. La participació de veïnats, associacions i agents socials diverses en l'acció política i municipal.
- ⤴ Règim d'incompatibilitats clars. No hauria de ser possible que els càrrec polítics mantinguin activitats econòmiques i professionals, relacionades amb l'urbanisme,.
- ⤴ En definitiva transparència. La corrupció política se fonamenta entre moltes coses en l'obscurantisme, en la manca de transparència. La transparència és la millor garantia de netedat.

EDUCACIÓ AMBIENTAL, INFORMACIÓ SOBRE MEDI AMBIENT I PARTICIPACIÓ CIUTADANA

L'educació ambiental és una de les eines més importants per millorar la situació ambiental i prevenir els problemes i les retallades pressupostàries no poden afectar aquestes competències. L'educació ha de ser un dels eixos fonamentals de qualsevol política ambiental. A més a més, a una societat democràtica és imprescindible que la informació sobre el medi ambient estigui disponible i accessible per a tots els ciutadans, i que es promogui i garanteixi el dret a participar en els processos de presa de decisions sobre qüestions ambientals.

**Grup Balear d'Ornitologia
i Defensa de la Naturalesa**

C/ Manuel Sanchís Guarner, 10
07004 Palma

T +34 971 49 60 60

F +34 971 49 60 78

info@gobmallorca.com

www.gobmallorca.com